

[Askjær Jørgensen]

at industriministeren, hvis han ønskede, at et bredt flertal i dette folketing seriøst skulle opbakke et lovforslag på dette område, burde skille det ad, for den slags socialisme, som indeholdes i f. eks. kap. 11 i lovforslaget, kan ministeren da ikke forvente at få et stort flertal for, det kan allerhøjest blive et meget, meget snævert flertal.

Man kan tænke på, hvordan de partier, som normalt ikke kan udstå EF og normalt stritter imod med arme og ben, lige så snart der er noget, der lugter lidt af EF, vil reagere på lovforslagets afsnit om at tilpasse lovgivningen om forsikring til nogle EF-direktiver o. lign., og hvordan de kan stemme for et lovforslag, som har så mange facetter til den ene og den anden side, og på den anden side, hvordan vi, der ikke ønsker nationalisering og socialisering af forsikringselskaberne, skal stemme. Jeg kan faktisk ikke se rettere, end at det må være sådan, at regeringspartiet kommer til at stå ene med dette lovforslag, som det foreligger. Derfor betragter jeg det således, at regeringen reelt ikke ønsker at få dette lovforslag vedtaget. Det er nærmest, som om man bare har fremsat et stort, flot lovforslag med 273 paragraffer, skønt vi har en hel masse andet at tage fat på i folketingets erhvervsudvalg. Jeg savner egentlig et svar på, hvorfor ministeren kommer med denne gevaldig store pakke her så langt hen i samlingen.

Hvis vi skal have noget af det vedtaget, skal det i hvert fald skilles ad i to, tre, fire forskellige lovforslag. Men den del af det, som vi kunne tiltræde, ville det måske være rimeligt at vente med, indtil der var kommet noget mere fra EF – der er vel mere på bedding dér, jeg ved ikke, om det varer ét, halvandet eller to år, inden det er færdigt – så man kunne ordne det på én gang.

Alt i alt må vi notere os, at vi ikke har nogen særlig lyst til at bruge en masse tid på dette lovforslag på nuværende tidspunkt, fordi vi ikke rigtig kan få øje på, at ministeren har fremsat det i en ånd, der tager sigte på, at vi andre skal være positive over for det, og det må vi så tage ad notam.

Rahbæk Møller (SF):

Det er jo et ganske omfattende forslag, ministeren her fremsætter. Jeg må derfor nødvendigvis tage forbehold over for enkelt-

heder, som jeg håber vi kan få belyst under udvalgsarbejdet. Men umiddelbart forekommer forslaget at være en forbedring i forhold til nuværende lov, og jeg skal derfor give tilsagn om et positivt udvalgsarbejde.

Jeg vil gerne knytte nogle bemærkninger til et enkelt punkt, nemlig den offentlige repræsentant i forsikringselskabernes bestyrelse. Det er glædeligt, at vi nu skal have en sådan repræsentant, ligesom der er i bankernes bestyrelser. Men det ville være endnu bedre, hvis disse offentlige repræsentanter også fik en funktion. Som det er nu, er den væsentligste betydning af den offentlige repræsentation, at der er nogle sikkert udmærkede mennesker, der får et bestyrelseshonorar, men der foreligger intet om, at disse repræsentanter skulle sørge for, at offentlige interesser bliver tilgodeset bedre, end det ellers ville være tilfældet.

Som begyndelse kunne økonomiministeren f. eks. holde regelmæssige møder med de offentlige repræsentanter i banker og forsikringselskaber, så deres indflydelse kunne koordineres med regeringens økonomiske politik.

Ikke mindst for forsikringselskabernes vedkommende er det væsentligt, at deres midler investeres efter samfundets behov, da disse selskaber efterånden hører til blandt de helt store kapitalformidlere og der netop nu er tale om, at de i større grad skal investere i erhvervslivet. Det er en udmærket idé, men det gør det kun endnu mere væsentligt, at deres investeringspolitik kommer under større samfundsmæssig kontrol.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg skal fremsætte nogle få bemærkninger på vegne af fru Janne Normann og det radikale venstre.

Det er jo ikke første gang, folketinget stifter bekendtskab med det foreliggende lovforslag, og jeg kan sige, at vi er parat til at medvirke ved en saglig udvalgsbehandling. Vi er tilhængere af, at der sker en udvidelse af medarbejderrepræsentationen, og vi vil gerne være med til at drøfte bestemmelsen om en offentlig repræsentant i forsikringselskabernes bestyrelse. Vi er enige i, at medlemmer af direktionen skal have forbud mod at spekulere i egne selskaber, men vi vil gerne se på, om det er nødvendigt at begrænse direktører-